

Auca de Sant Jordi

1. Abans de ser una llegenda de les més belles que hi ha, sant Jordi va obrir una senda en l'horitzó cristià.
2. A Capadòcia nascut, treballava de pagès i s'allistà convençut a l'exèrcit, com si res.
3. No coneixia el perdó. Deia: «Qui la fa la paga, i qui vulgui comprensió, que s'arremangui amb la daga!».
4. Però un dia un seu company que coneixia bé el Crist li va dir: «Ets un capsigrany!» i quedà confús i trist.
5. Va canviar de criteri i va posar en qüestió l'obediència a l'Imperi i el culte a l'emperador.
6. I aquell tribú curt de vista, fatxada i busca-raons, va tornar-se pacifista i un home de conviccions.
7. Fins que Dioclecià, que l'any 303 manava, el va fer decapitar amb tota la mala bava.
8. Per ser un màrtir de primera, consegüent fins a morir, l'església grega el venera des del temps de Constantí.
9. No és fins a l'Edat Mitjana que sant Jordi passa a ser per l'Europa cristiana un model de cavaller.
10. Un heroi d'una llegenda, que lluità com un cosac, contra una bèstia tremenda i terrible que era un drac.
11. Un drac que a Líbia, a Silene, a Turquia o a Montblanc, sovint saltava a l'arena tot assedegat de sang.
12. I que només es calmava si li donaven un xai. Llavors no deia ni fava i rotava tip com mai.
13. Però en aquest món tot s'acaba i s'acabaren els bens, i ara el drac s'enfurismava si no li donaven nens.
14. Nens i nenes, o gent tendra que triaven a la sort fins que van haver de prendre i dur la princesa a mort.
15. Cleodolinda, que així es deia i era com un pom de flors, va entomar aquella epopeia entre llàgrimes i plors.
16. I quan ja sense esperança anava a lliurar-se al drac sant Jordi sortí amb la llança i resolgué l'atzucac:
17. -- Princeseta, no t'immotis, deixa'm l'animal a mi!--. I abans que el drac no fes mutis amb la llança el va ferir.
18. Si després de la tempesta brilla l'arc de sant Martí, de la sang d'aquesta gesta una rosa en va florir.
19. Sant Jordi, galant de mena, la va collir amb un petó, va regalar-la a la nena i va tocar el pirandó.
20. No és estrany que com infants sentim tanta admiració per qui dels problemes grans sap trobar la solució.
21. De sant Jordi, cavaller, n'hem fet el nostre advocat i per l'abril, rialler, sempre ve al nostre costat.
22. El trobem en l'escultura del Pati dels Tarongers, en les arts i en la cultura que destil·len els carrers.
23. L'endevinem en l'espiga i en la flaire de la rosa, en el petó de l'amiga, de la mare i de l'esposa.
24. I el sentim en la tenora, quan ballem dant-nos les mans, i en la parla encantadora dels Països Catalans.

Joan Vilamala, 2007